resumptis per Dei gratiam viribus, ab alio exordio, quae dicenda sunt, liberius incipiamus [1].

nam quoddam refrigerium legenti finis libelli praestat, sicut naviganti portus, maxime cum fragosis locis diversae disputationis laborat eloquium respondentis [2].

Man vergleiche damit ähnliche Stellen aus dem Bildercapitulare:

Am Ende des ersten Buches, wo vom Hafen der ewigen Seligkeit die Rede war, heisst es: In hoc sane articulo hunc primum librum cludendum esse putavimus, ut quoniam de portu mentionem facimus, illum quoque in hoc loco ad portum deducamus, ut retroacta navigatione fatigati aliquantisper in portu spatiantes resumptisque viribus ad secundi libri navigationem, Domino auxiliante, vela tendamus.

Praef. II: ad tertium (sc. librum) . . . liberius accedamus . . . . . Ideo igitur per quendam gradiendi ordinem huius nostrae disputationis quibusdam librorum intercapedinibus distinximus gressum, ne indistincti itineris tramitem inordinata prolixitas efficeret fastidiosum etc.

Praef. III: liberius nostra fabrica surgens . . .

Praef. IV: . . . pedestri sermone . . . Quoniam quidem tumultuosum inordinatumque dicendi genus evitantes, librorum numerositatem ordinavimus, et brevitati studentes, non amplius quam ad quatuor libros huius nostri operis sermonem protendimus et paucorum prolixitatem pluriumque diminutionem fugientes, in hoc numero nostrae disputationis pedem firmavimus.

Wie der Verfasser des Capitulare, so betont auch Alkuin, er befleissige sich der Ordnung, der Kürze und Einfachheit, damit der Leser die Uebersicht bewahre und mit ihm in lebendiger Fühlung bleibe [3].

---

1) Adv. Elip. I, 22, ib. 258 B. 2) Adv. Felic. II, 21, ib. 162 C.
3) Quapropter lectorem obsecro, ne me longiorem in hac serie disputationis reprehendat. Simplici sermone apud auditores pios fides vera proferri potest, sed impietatis assertio plurima testimoniorum auctoritate diluenda etc. Adv. Felic. IV, 1. Migne a. a. O. 173 C. L. C. Praef. III: Non forensi facundia . . . sed purae ac simplicis orationis ambitu